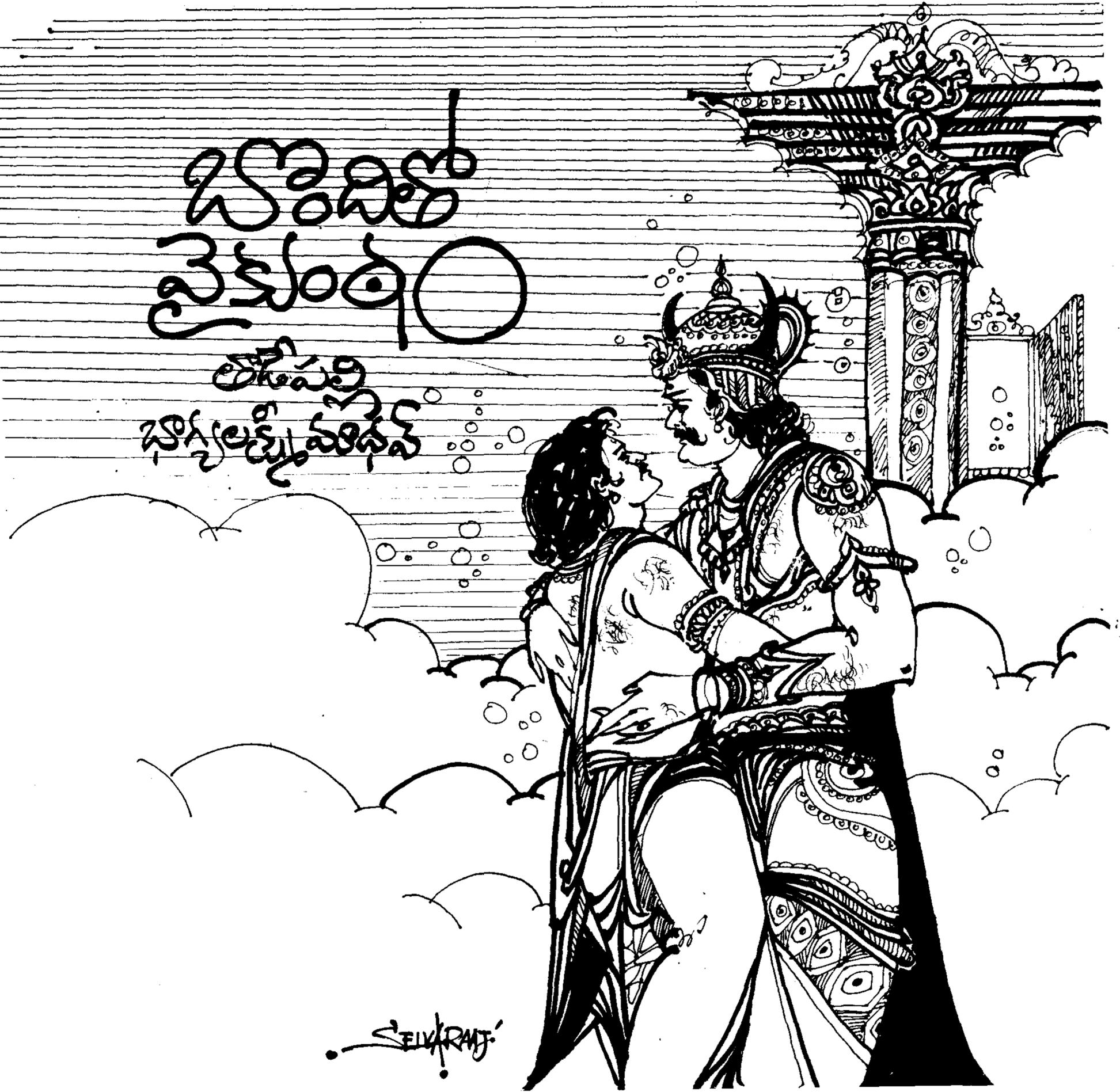

దొంగల వైకుంఠం

లోకేశ్వరి
భోస్లే అక్షయవర్మ

SEIVARAJ

“యాదవ కులంలో “ముసలం” పుట్టింది. “సాంబుడనే గొల్లవానికి ఆడవేషం వేయటమే కాకుండా, పొత్తికడుపుకి గుడ్డలమర్చి, గర్భవతిలా తయారుచేసి, చిలిపితనంతో శ్రీకృష్ణుని దర్శనార్థం వచ్చే ఋషులను ఆటపట్టించారు గోవులను కాచే గొల్లవారు.

“గర్భవతి అయిన తమ ఆడబడుచు ప్రసవించేది మగబిడ్డా, లేక ఆడబిడ్డా? అని జోస్యం అడిగారు సాంబుడిని చూపించి.

వారి ఆకతాయితనానికి మిగతా ఋషులు శాంతం వహించినా, ముక్కోపి అయిన దూర్వాస మహర్షి మండిపడ్డాడు వారి ప్రశ్నని.

తత్ఫలితమే ముసలం పుట్టుక!
దూర్వాసుని శాపం వినగానే గడగడలాడారు గోసబాలురు. వెంటనే సాంబునికి చుట్టిన బట్టలు ఊడబెరికారు. రోకలి బయటపడింది. తద్వారా, యాదవ వంశమే నాశనమనవగలదని శపించాడు దూర్వాస మహాముని.

వెంటనే ద్వారకాపురిలో అన్నీ అపశకునాల గోచరించసాగాయి. ఆకాశంలో గద్దలూ, రాబం దులూ ఎగరసాగాయి. కుక్కలు మోరలెత్తి ఏడుపు మొదలు పెట్టాయి. ఎటుచూచినా ఏదో తెలియని భీతి ఆవహించింది.

బలరామకృష్ణులకు అర్థం అయిపోయింది. ఇక తాము వచ్చిన పని అయిపోయింది. వైకుంఠం చేరే సమయం ఆసన్నమయిందనీ.

గోసబాలురు శ్రీకృష్ణుని పాదాలపైపడి విలపించసాగారు.

శ్రీ కృష్ణుడు వారిని ఓదార్చి, తాత్కాలికంగా, సాంబుడి గర్భాన పుట్టిన ఆ ముసలాన్ని తగలబెట్టి,

బూడిదగా మార్చి, యమునా నదిలో కలపమనీ, అందరూ బకమత్యంగా మసలమనీ హితవు చెప్పాడు.

బూడిదగా యమునా నదిలో కలుపబడిన ఆ ముసలం జమ్మగడ్డి రూపంలో మొలచింది. గొల్లలు తమలో తాము కలహించి, యమునా నదిలో మొలచిన జమ్మ గడ్డితో ఒకరినొకరు హింపించు కుని చనిపోయారు. బూడిదకాగా మిగిలిన రోకలి పన్ను (ఇనుపముక్క) చేపమింగగా, ఒక జాలరి వలలో పడ్డ ఆ చేప అతనిచే చంపబడింది. దాని కడుపులోని ఇనుప ముక్కని బాణం మొనగా చేసి, చెట్టుకింద నిద్రపోతున్న శ్రీకృష్ణుని పాదం లేడిచెవిగా భ్రమసి, బాణంతో శ్రీకృష్ణుని వధించాడా జాలరి.

ఆ విధంగా దూర్వాస మహర్షి శాపవశాన యాదవకులం అంతా నాశనం కాగా, యమునానది పొంగి ద్వారక మునిగి పోయింది.

తమ దేముడు, బంధువు, బావగారూ, అయిన శ్రీకృష్ణుని అవతారం సమాప్తమవగానే పాండవులు ఇక తాము జీవించటం వ్యర్థంగా భావించారు. మహాప్రస్థానానికి బయలుదేరారు.

పాండవులు ఆయిదుగురూ, తమ భార్య అయిన ద్రౌపదితో, బొందితో వైకుంఠానికి బయలుదేరారు.

కొంచెం ధూరం పోగానే బలసిన ఓ నల్లకుక్క వారి వెంటబడింది. దానిని తరుమబోయిన తమ్ములను వారిని తమతో దానిని కూడా తీసుకెళ్ళసాగాడు ధర్మరాజు.

వరుసగా ఒకరితర్వాత ఒకరు మార్గమధ్యంలోనే తమ తమ దేహాలను విడిచి వైకుంఠానికి వెళ్ళ సాగారు.

అర్జునుడు, భీముడు, నకులుడూ, సహ దేవుడూ ఆఖరుకి ద్రౌపది కూడా ఇక నడవలేక తమ దేహాలనూ, ధర్మరాజునీ కూడా వదలి వైకుంఠం చేరారు.

ధర్మరాజు మాత్రం మొండిగా అలా నడుస్తూనే ఉన్నాడు. నల్లకుక్క అతన్ని అనుసరిస్తూనే ఉంది.

★ ★ ★

“ఏంబాబూ? ఎక్కడికో బహుదూర ప్రయాణంలా ఉందే!” ఒణుకుతున్న గొంతుతో అడిగాడో బ్రాహ్మణుడు మార్గమధ్యంలో.

“వైకుంఠానికి స్వామి!” వినియంగా నమస్కరించాడు ధర్మరాజు.

“ఏమిటి బొందితోనే?” మరింత విస్తుబోయాడా బ్రాహ్మణుడు.

అవునన్నట్లుగా తలూపాడు ధర్మరాజు.

“నాయనా! నీ పట్టుదల చూస్తే అన్నంత పని చేసేటట్లున్నావు! పెద్ద వాడిని! బ్రాహ్మణుడిని! ఓ చిన్నమాల చెప్పనా?....”

సానపట్టినవల్లం

సానపట్టిన వజ్రం కథా కమీషు మీకు తెలుసా?

సానపడితేనే వజ్రం సొంపు తెలుస్తుంది. బానా?! వజ్రాలకు సానపట్టే పద్ధతిని 1650లో తొలిసారిగా ‘కార్లినల్ జోల్స్ యేజరిన్’ అనే అతడు ప్రవేశపెట్టాడు. కొన్ని ఇచ్చితమైన కోణాల్లో సానపట్టటం వల్ల వజ్రం అందం కాంతి

పెరుగుతాయని ఆయన గుర్తించారు. తొలిసారిగా ఆయన తన దగ్గరున్న 12 వజ్రాలకు సానపట్టించి ప్రదర్శనకు పెట్టాడు. ఆ తర్వాతే వజ్రాలకు సానపట్టటం ఆరంభమయింది!!

కంసల సత్యనారాయణ

“చెప్పండి! స్వామి!”

“ఏం కాదూ... బొందితో వైకుంఠమేగే నీకు ఈ నల్ల కుక్క ఎక్కడ దాపురించిందయ్యా! దాన్ని తన్ని తగలేయి...” అసహ్యంతో అన్నాడు బ్రాహ్మణుడు.

“కాదు స్వామి! నేను బయలుదేరినప్పటి నుండి, కష్టనష్టాలకోర్చి... నన్ను వదలక వస్తూనే ఉంది. కట్టుకున్న భార్య, తొడబుట్టిన సోదరులూ, నన్ను వదిలి నాకంటే ముందు వైకుంఠ వాసులయ్యారు. కానీ ఈ శునకం మాత్రం నన్ను వదలక వస్తూనే ఉంది. విశ్వాసానికి మారు రూపమైన ఈ శునకాన్ని మాత్రం ఒదులుకోను. క్షమించండి!” ధృఢంగా అన్నాడు ధర్మరాజు.

‘బుద్ధి కర్మానుసారేణా’ అని చేచేతులా వైకుంఠ ప్రాప్తిని పోగొట్టుకుంటావేమోనని నీకు ఆ హితబోధ చేశాను నాయనా! ఇక నీఇష్టం! నేను ముసలి వాడను. నీతో నమంగా నడవలేను. మవు త్వరగా నడిచి వెళ్ళిపోబాబూ!” నీరసంగా అక్కడే చతికిల బడ్డాడా బ్రాహ్మణుడు.

“ధర్మరాజు ఆమమానంగా ఆయన ముఖంలోకి చూశాడు. లీలగా ఏదో అర్థం అయింది. అయినా, మౌనంగా ముందుకు సాగాడు. పదదుగులు వేసి వెనుతిరిగి చూశాడు.

ఆయనకంతా అర్థం అయిపోయింది. తనను పరీక్షించవచ్చిన మాధవునిగా గుర్తించి మనసులోనే నమస్కరించుకున్నాడు.

★ ★ ★

అతి కష్టం మీద అన్నపానాదులు, లేకుండా, బక్కచిక్కిన శరీరంతో ఎట్టకేలకు వైకుంఠం చేరాడు ధర్మరాజు.

శుష్కించిన అస్థిపంజరంలాంటి శారీరాన్ని అతి కష్టం మీద ఈడ్చుకుంటూ ధర్మరాజుని అనుసరిస్తూనే ఆయనతో పాటు వైకుంఠం చేరుకుంది ఆ నల్లకుక్క.

వైకుంఠ ద్వారాన్ని సమీపించగానే దుంధుభులు ధర్మరిల్లాయి. దేవగానం ఆలపిస్తూ దేవతలు ఎదురొచ్చారు. వారద, తుంబురులు తమ పాండిత్యంతో ధర్మనందనుని మెప్పించాలని ముందుకొచ్చారు... కానీ.

అత్యంత ఉత్సాహంతో ఎదురొచ్చిన దేవగానం అంతా ధర్మరాజుని, ఆయనను అనుసరించి వచ్చిన ఆ నల్లకుక్కనే చూచి, అవాక్కయి ఆలా నిలుచుండి పోయారు. వారి ముఖాలలో కనుపించిన భావాన్ని చూచి, ధర్మరాజు, బక్కచిక్కిన ఆ కుక్కని అతి ప్రేమగా దగ్గరకు తీసుకుని దాని ఒడలంతా దువ్వసాగాడు. ఆయాసంతో రొప్పతున్న ఆ కుక్క పొడవైన తన నాలుకను బయట పెట్టి, ప్రేమగా ధర్మరాజు శరీరాన్ని నాకసాగింది.

“దేవతల ఒడలంతా అసహ్యంతో గగుర్పొడిచింది.

విజ్ఞుడైన ధర్మరాజు చర్య వారికి ఆశ్చర్యాన్ని కూడా కలిగించింది.

“ధర్మరాజా!...”

తలెత్తి పైకి చూచిన ధర్మరాజు కళ్ళు ఆనందంతో మెరిశాయి విష్ణుమూర్తిని చూడగానే.

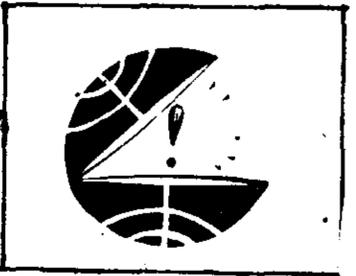
రెండడుగులు ముందుకేళాడు ధర్మరాజు.

“ఆగు! ధర్మనందనా! సర్వం తెలిసినవాడవు! అసహ్యంగా ఉన్న ఆ కుక్కను వెంటబెట్టుకుని వైకుంఠానికి వచ్చావు! నీ కంటే ముందుగా వచ్చిన, నీ భార్య, సోదరులూ నీ రాకకోసం ఎదురు చూస్తున్నారు. నీవ్రమాత్రం అష్టకష్టాలూ పడి ఆ శునకాన్ని కూడా వైకుంఠానికి తెచ్చావు. దాని మూలాన పడదాని సాట్లు పడ్డావు! అంతేకాకుండా వైకుంఠవాసానికి అయోగ్యుడినయ్యావు! ఇప్పటికై నా మించిపోయింది లేదు. ఆ శునకాన్ని వదిలేయి. వైకుంఠద్వారాలు నీ కోసం తెరచిఉన్నాయి.” మందస్వరంతో అన్నాడు నారాయణుడు.

ఆయన ముఖంలో మార్గమధ్యంలో తనను హెచ్చరించిన ముసలి బ్రాహ్మణుడు కనిపించాడు.

ధర్మరాజు నల్లకుక్కవంక చూశాడు.

“నన్ను వదులుతావా! మవు ధర్మానికి ప్రతిరూపమంటారే! నీతో వైకుంఠానికి వస్తే అతిహీనమైన ఈ శరీరాన్ని విడిచి, తద్వారా జన్మరాహిత్యాన్ని పొందవచ్చనే ఆశతో, అనుక్షణం నిన్ను అంటిపెట్టుకున్నానే... అలాటి నన్ను నిర్ణయంగా వదిలేస్తావా? నీ స్వార్థం నీవు చూసుకుం

వావా? "అన్నట్లుగా దీనంగా మాస్తోంది తోక
ఉన్నకుంటూ.

ధర్మరాజు ఓ నిర్ణయానికొచ్చేశాడు.

వెంటనే నడవటానికి కూడా ఓపికలేని ఆ
కుక్కని ఒక్కసారిగా పైకెత్తుకుని, పసిపిల్లలా
గుండెల్లో పొదుపుకుని వెనక్కు తిరిగాడు.

అందరూ తెల్లముఖం వేశారు.

వైకుంఠ వాసుడు చిరునవ్వు నవ్వాడు.

"అయితే ధర్మరాజా! ఆ కుక్క కోసం
అతిదుర్లభమైన స్వర్గాన్ని కూడా
కాదంటున్నావా?"

ఒక్కసారి వెనక్కుతిరిగాడు ధర్మరాజు.

"మహానుభావా! సర్వం తెలిసిన మవు నన్నిలా
ప్రశ్నించటం వ్యాయమా? ధర్మాన్ని ఆచరించటం
లో నీకు నేను చెప్పేదేముంది? తననే నమ్మి,
శరణుకోరిన పాపురాన్ని తన శరీరభాగం బదులుగా
ఇచ్చి శిబి చక్రవర్తి దానిని కాపాడలేదా? ధర్మాన్ని
కాపాడటం కోసమేగా హరిశ్చంద్రుడు భార్యాబిడ్డల్ని
తన సర్వస్వాన్ని కోల్పోయింది. ఇంతెందుకు? నా
సోదరుడు కర్ణుడు తన ప్రాణాలకు హానికలుగుతుం
దని తెలిసినా తన కవచకుండలాలు ఇంద్రునికి
దానమొసగలేదా!"

"జీవితాంతం తోడూ, నీడగా ఉంటానని
అగ్నిపాక్షిగా ప్రమాణం చేసిన నా భార్య ద్రౌపది,
నన్ననుసరించలేక తన శరీరాన్ని మధ్యలోనే వదిలేసి
వైకుంఠం చేరుకుంది. నేను వారి బహిఃప్రాణంగా
భావించే నా సోదరులు నాతో రాలేక మధ్యలోనే
ఆగిపోయి తమ దేహాలను విడిచి వైకుంఠం చేరారు.
కానీ నాతోపాటు అష్టకష్టాలు పడినా నన్ను వదలక
వచ్చిన ఈ కునకాన్ని వదలలేను. నాకు
వైకుంఠప్రాప్తి లేదు. వస్తాను..." గిరుక్కున
వెనక్కు తిరిగాడు ధర్మరాజు.

"ఆగు ధర్మనందనా! ఆగు!"

ధర్మరాజు చేతిలోని కుక్క
మాయమైపోయింది.

ధర్మరాజు ఎదురుగా యమధర్మరాజు నిలుచు
న్నాడు చిరునవ్వుతో.

"ధర్మరాజా! ఇంతవరకూ నిన్ననుసరించి
వచ్చింది నేనే. నీ ధర్మదీక్ష పరీక్షించటానికే ఇలా
కునకవతారాన్ని ఎత్తాను. ధర్మాచరణలో స్వర్గాన్ని
కూడా త్యజిస్తామనిగా తోసివేసే నిన్ను కన్నతల్లి
ఎంత ఆద్యష్టవంతురాలు! పదనాయనా! వైకుంఠద్వారాలు
నీకోసం తెరచి ఉన్నాయి."

ధర్మరాజు భుజం చుట్టూ అప్యాయంగా
చేతులు చుట్టాడు యమధర్మరాజు.

ఆయనలోని పితృహృదయం ఉప్పొంగింది.

అత్యంత వైభవంగా వైకుంఠంలో అడుగు
పెట్టాడు ధర్మరాజు దేవతలందరూ పుష్పాక్షతలు
జల్లగా.

ఇదోరక జూదం

పందాలు కట్టటం, రకరకాల జూదాలు ఆట్టు
ప్రపంచంలో పలురకాలుగా వుంది. జూదంలో
భార్యని పందెం కాసిన భారతమహాకావ్య సంఘటన
చాలామందికి తెలుసు. కానీ మంచి అభి
చక్కటి ప్రయోజనాన్ని ఆశించి (అంటే స్వర్గం
లేకుండా అనికాదు) ఆడే చిత్రమైన జూదం గురించి
చెప్పకోవాలంటే (MASTERSON) మాస్టర్సన్
గురించి తెలుసుకోవాలి. అతనికన్నా ముందు యీ
ఉదంతం వివరాల కోసం రాడిక్ గురించి
తెలుసుకోవాలి.

తరువాత రచయిత పవర్స్ ఏజెంట్ రాడిక్కి
మాస్టర్సన్ని పరిచయం చేశాడు.

మాస్టర్సన్కి రాడిక్ కన్నా నాలకాలపిచ్చి.
అతను ఆమెరికాలో ఎన్నో నాలకాలని ప్రాడ్యూస్
చేశాడు. ఎన్నోసార్లు అక్షలు పోగొట్టుకున్నాడు,
గడించాడు. బ్రాడ్వే లో నాలకం హిట్ అయితే
అది చరిత్ర. అలాంటి బ్రాడ్వే హిట్లోనే
చరిత్రలాంటిది మాస్టర్సన్ ప్రాడ్యూస్చేసిన 'ది
బెస్ట్ లిటిల్ వేర్ హాస్ ఇన్ టెక్నాస్' (ఇది

జాన్ రాడిక్ నటుడు, చలనచిత్ర నిర్మాత.
అతనికి నాలకాలంటే అభిమానం. అతను
భార్యతో కలిపి హానీమూన్కి ఆస్ట్రేలియా వెళ్ళాడు.
ఆడిలాడ్లో అతనొక నాలకం చూశాడు. ఆ
నాలకం పేరు 'THE LAST OF THE
KIGKLEMEN' ఆస్ట్రేలియాలోని వో మారు
మూల ప్రాంతంలో గమల వద్ద పనిచేస్తూ బతిక
వ్యక్తుల గురించి రాసిన నాలకం యిది. నాగరికతకి,
జనానికి దూరంగా బతికే యీ వ్యక్తులలోని విచిత్ర
మానసికస్థితి, సంఘర్షణ యీ నాలకానికి ప్రధాన
వస్తువు. నాలకం చూసి చూడగానే నాలక
రచయిత POWERS ని కలవలంకోసం తపిం
చాడు రాడిక్. పవర్స్ని కలుసుకొని యీ నాలకాన్ని
ఆమెరికాలో ప్రదర్శించటానికి హక్కులు తీసుకు
న్నాడు. కానీ పూర్తి యాసతో వున్న సంభాషణలు,
గవి వాతావరణాన్ని ప్రతిబింబించేలా సెట్
వెయ్యటం, పూర్తిగా దూలికొట్టుకుపోయినట్టుండే
పాత్రలు నాలక ప్రదర్శన అంత తేలిగ్గా ఆమెరికాలో
సాధ్యపడలేదు. ఎంతో ఖర్చు... మరింత రిస్క్.
రాడిక్ ప్రయత్నాన్ని ముందుకి తీసుకెళ్ళలేదు.
అయినా రాడిక్ ప్రయత్నాలు మానలేదు. కొన్నేళ్ళ

చలచిత్రంగా రూపొందింది. మన రాష్ట్రంలోని
పలునగరాలలో ఆడింది) మాస్టర్సన్ రాడిక్కి
అండగా నిలిచాడు. యీ నాలకం ప్రాడక్షన్లో
ఎంతడబ్బెనా పెట్టుబడికిపిద్దం అన్నాడు. సహజ
త్యకోసం ఆస్ట్రేలియా గవి ప్రాంతాల నుంచి 'రెడ్
డస్ట్'ని దిగుమతిచేసి సెట్ చేశారు.

చాలామంది మాస్టర్సన్ని నిరుత్సాహపరిచారు.
ఇది పెద్ద రిస్క్; వద్దని. అయినా శ్రతను
వినలేదు.

'నాలోని జూదమనస్తత్వం నాలకాల విషయం
లో వూరికే కూచోనివ్వదు. ఎంత రెస్ట్ అయితే
నాకంత సరదా. నాకు నాలకం వచ్చింది. నాకు
యితర జూదాలలో మోజులేదు. నేనిలా నాలకాల
విషయంలో జీవితాంతం జూదం ఆడుతూనే
వుంటా.

రాడిక్, మాస్టర్సన్ ప్రాడ్యూచేసిన ఆ నాలకం
చరిత్రలో ఒక మరువలేని సంఘటన.

మంచి అభిరుచితో, రకరకాల కళాప్రాంగణా
లలో మనకి యిలాంటి జూదరులుంటే ఎంతో
బావుంటుంది.

— రావు